

## DVADSIATA ŠTVRTÁ NEDEĽA CEZ ROK C

Je známe, že podobenstvo o Márnotratnom synovi je najkrajšie rozprávanie jednak v evanjeliách, ale aj celkovo vo svetovej literatúre. Evanjelista Lukáš je jediný z evanjelistov, ktorý sa vyznačuje podobenstvami o milosrdenstve Božom, a tak si vyslúžil titul Evanjelista milosrdenstva Božieho. Zo všetkých podobenstiev je toto najkrajšie a najmilšie preto, lebo na prvom mieste nie je tak dôležitý syn, ako jeho láskyplný odpúšťajúci otec.

Čo predchádzalo tomu, aby ho Pán Ježiš povedal? Bola to konfrontácia s poprednými náboženskými predstaviteľmi, ako boli farizeji a zákonníci, ktorí vyčítali Ježišovi, že sa stretáva s hriešnikmi, že sa necháva od nich pozývať na hostiny a podobne. Lebo podľa nich hriešnici boli škaredí, ohavní a Boh sa od nich odvracia s odporom. Pán Ježiš obhajuje svoje styky s hriešnikmi tak, že im jedinečným spôsobom odhalil, aký je v skutočnosti Boh voči hriešnikom. Tak použil aj tri podobenstvá, ktoré si dnes po celom svete majú kresťania možnosť vypočuť. Dobré sa do nich započúvajte.

Len pre zaujímavosť: Čítal som jedno vyjadrenie od Kataríny Emerichovej, ktorá vo svojom súkromnom videní videla verejnú hriešnicu Máriu Magdalénu, ktorá s hriešnymi úmyslami sledovala Ježiša, ktorý sa jej nesmierne páčil ako muž. Pán Ježiš veľmi dobre poznal jej hriešne myšlienky a preto vraj – podľa Emerichovej – hovoril tieto najkrajšie podobenstvá o milosrdnom Otcovi. Na základe týchto podobenstiev, ktoré si Magdaléna vypočula, vraj si vstúpila do seba, obrátila sa a Pán Ježiš z nej vyhnal sedem diabolstiev. Takto sa stala sväticou. Či to ozaj bolo tak, nevieme.

Vráťme sa k tretiemu a najdôležitejšiemu dnešnému podobenstvu. Na prvom mieste si všimnime mladšieho syna, ktorý mal v dome otca všetko, čo si len zažiadal. Veľkým otcovým prekvapením bola synova žiadosť, aby mu dal celý jeho podiel dedičstva s tým, že ide do sveta. Otec jeho žiadosti vyhovel, aj keď s ťažkým srdcom, lebo si syna dobre poznal a tušil, ako to dopadne. Syn odišiel, a samozrejme, celý majetok časom premárnil až tak, že ostal na mizine a opustený priateľmi, ktorí ho obklopovali dovtedy, kým videli, že im všetko platí. Domov sa ísť hanbil a neodvážil. Aby nezomrel hladom, tak bol nútený ísť k istému gazdovi svine pásť. Aby sme dobre pochopili tento Ježišov výklad synovej situácie, tak musíme rozumieť jeho veľkému poníženiu. Svine u Židov sú nečisté zvieratá a podľa toho majiteľ sviň bol pohan. Týmto dvomi skutočnosťami chcel Pán Ježiš vyjadriť nesmierne ponížený stav tohto syna. Žiť u pohana a tiež medzi sviňami v bahne a o hlade bolo tým vyjadrené, že každý človek, ktorý odíde hriechom od nebeského Otca, sa dostane do hrozného „bahna“ odlúčenosti od Boha. V takomto stave syn rozmýšľal, že v dome jeho otca má všetko aj ten posledný sluha a on syn takého bohatého otca, sa ocitol až v takej biede. Spamätal sa a povedal si, že sa vráti k otcovi, odprosí ho a požiada, aby ho už nenazval synom, ale aby ho prijal aspoň ako najposlednejšieho sluhu.

Ale, všimnime si otca z podobenstva. Akási prirodzená spravodlivosť aj logika žiadala, aby ho ubolený, ponížený a okradnutý otec vyhodil. Nestalo sa tak. Milosrdenstvo a láska prekonali spravodlivosť. Otec denne vychádzal von z domu a s nádejou pozeral do diaľky, či sa syn nevráti. Keď ho zazrel, utekal mu naproti, hodil sa mu okolo krku, vybozkával ho a voviedol s veľkou radosťou do domu nie ako sluhu, ale ako syna: «ktorý bol mŕtvy a ožil.»

Je to ľudsky skoro až nepochopiteľné, ako Pán Ježiš týmto podobenstvom vykreslil milosrdnú lásku nebeského Otca. Povedzme si, či nie je táto Ježišova pravda o Otcovi pre nás veľkou útechou a povzbudením do nášho duchovného života? Možno si niekto povie, že keď je to tak, tak si môžem hrešiť koľko chcem, však mi Boh odpustí. Dobré si uvážme. Keď ľudia budú dobre poznať úžasnú lásku nebeského Otca, tak v takom prípade nebudú viac aj milovať Pána Boha? A práve taká láska im nedovolí páchať

hriechy. Evanjelista Ján napísal vetu: „*Kto miluje Boha, usiluje sa byť čistý, ako je Boh čistý a nepácha hriech (1 Jn 3, 3-9).*

Z celého srdca sa rozhodnime dnes prijať túto náuku o milosrdnom a láskavom nebeskom Otcovi a v dôsledku toho si Pána Boha vrúcne zamilujeme každodennou modlitbou, nedel'nou svätou omšou, prijímaním sviatostí a najmä mravným kresťanským životom.

Pripravil Martin Mojžiš, sprievodca pútnikov.